

Bắt Chợt Trong Lòng Mấy Giọt Mưa

Tháng Năm rồi...đã đi qua! Hoa vẫn nhiều hoa nở trước nhà. Mấy chậu hoa vàng tươi với nắng...trong khi thảm cỏ ngóng mưa sa!

Cỏ đã vàng...như hoa màu vàng, nhưng màu của cỏ thấy hoang mang: cái xanh "cơ bản" chừng như héo bởi cái nắng Hè, nắng chói chang!

Màu của hoa là...ôi sắc nhớ! Nhớ gì, em biết: áo dài ơi! Ở đây không phải mình, Non Nước mà nó, quê người, robe lụa phơi...

Khi người con gái dừng xe, xuống, hoa nở hồn nhiên chẳng phải mừng! Hoa nhớ áo dài, xanh, tím, đỏ...mà ai người Mỹ - một người đứng!

Bà Katy ở bên hàng xóm, ba bốn năm rồi...gió thổi xa, thường bảo áo dài xinh đẹp nhất, tôi là người Mỹ tưởng là hoa!

Năm nay Cali khô hạn tiếp...cỏ xanh lại tiếp ngọn vàng hoe; hoa thì chung thủy màu yêu quý - Hoa Của Lòng Tôi Hoa Của Quê!

Tôi hay dừng xe ngó cánh đồng
Tôi hay dừng xe bên bờ sông
Tôi nhìn những cánh cò bay lượn
Trong không gian còn một chút Xuân...

Tôi biết mùa Hè không mát mẻ, nhớ em mà có một bài thơ! Mai về hay mốt về, chưa biết, bắt chợt trong lòng mấy giọt mưa!

Trần Vấn Lệ